

РЕШЕНИЕ

№ 6147

гр. София, 28.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 27.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3534** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 ДОПК,вр. с чл.4, ал.1 и чл.9б от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на П. Г. Г. срещу Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК №5423/ДЦС20 –ГР94-2624/20 от 18.12.2020г., издаден от ст. инспектор в отдел ОП С./Т., Дирекция ОП при СО, потвърден с Решение №СДФ21-РД28-66/10.03.2021г. на Директора на Дирекция „ОП“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при СО.

Жалбоподателят счита, че решението и потвърдения с него АУЗД са необосновани и постановени в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Развива подробни съображения в жалбата. Заявява, че е било нарушено правото му на защита, а оспореният акт не съдържа правни и фактически основания. Извършените изчисления от стр.7 до стр.12 от акта намира за погрешни и лишени от правно основание.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично. Поддържа жалбата си.

Ответникът – Директорът на дирекция „Общински приходи“ към направление „ФЗ“ при СО, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, установи следното от фактическа страна:

С Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК №5423/ДЦС20

–ГР94-2624/20 от 18.12.2020г., издаден от ст. инспектор в отдел ОП С./Т., Дирекция ОП при СО, са установени на жалбоподателя общо задължения по ЗМДТ за периода от 01.01.2015г. до 01.01.2019г. и лихви за просрочие върху тях в размер общо на 663, 66лв., както следва:

- задължения за данък недвижими имоти (ДНИ) 183,55лв. и лихви 61,16лв.;
- такса битови отпадъци (ТБО) 313,25лв. и лихви 107,70лв.

Актът е съставен в производство, образувано по инициатива на органа по приходите, поради неплатени публични задължения за недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], вх. Г, ет.6 – апартамент с РЗП от 84,92кв. м., мазе от 9,00 кв. м., таван от 4,75кв. м. по данъчна партида 7224Н2948. На лицето е изпратено съобщение по чл.103 от ДОПК, същото не се е явило и не е представило документи на органите по приходите към СО. Имотът е бил деклариран с декларация по чл.14, ал.1 от ЗМДТ от 22.03.1998г. от покойния Г. Й. Г. П. Г. Г. е наследник на недвижимия имот с 1/3 ид. ч. и като собственик е данъчно задължено лице за 1/3 ид. ч. за периода 01.01.2015г. – 31.12.2019г., които не е заплащал своевременно.

По делото е приета административната преписка, в която се приложени декларация по чл.14 от ЗМДТ от 1998г. и коригираща такава с вх. № 15091/02.08.2020г. Определена е и такса битови отпадъци за периода, след като органът по приходите е установил, че за имота се предоставят услугите по чл.62 от ЗМДТ в трите й компонента и няма подавани декларации по чл.27 от НОАМДТЦУСО. Начислените суми за ТБО са определени по чл.66, ал.1 от ЗМДТ и по реда на чл.22 от НОАМДТЦУПСО, приета с решение №894 по протокол 93 от 23.11.2006г. Определени са и лихви по чл.4, ал.2 от ЗМДТ и Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания и ДОПК.

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е допустима като подадена в предвидения законов срок от лице, което има правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

АУЗД и потвърждаващото ги решение са издадени от компетентни органи, в предписаната от закона форма. Не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, правилно е бил приложен материалният закон.

Съгласно чл.107, ал.1 и ал.4 от ДОПК, органът по приходите установява размера на дължимия данък въз основа на подадена от лицето декларация.

Установява се, че съгласно представените две удостоверения за наследници от 26.02.2013г. и от 25.02.2013г., приложени към коригиращата декларация от 02.08.2013г. П. Г. Г. е наследник и собственик на декларирания о имот с 1/3 ид. ч. Другите съсобственици са Г. В. В. с 1/3 ид. ч. и Й. Г. Г. с 1/3 ид. ч. – отбелязано и в решението на директора на Дирекция „ОП“. Други удостоверения за наследници не са представени нито в хода на административното, нито в съдебното производство от жалбоподателя. Данъчната оценка за периода 2015г. – 2019г. е изчислена по формулата на чл.4 от приложение №2 от ЗМДТ, като за 1/3 ид. ч., които са собственост на жалбоподателят данъчната оценка възлиза на 39 152,80лв. Начислените суми за ДНИ, съгласно чл.10, ал.1 и чл.11, ал.3 от ЗМДТ са на база 1,875 промила върху така изчислената сума от данъчната оценка за 1/3 ид. ч. от имота. Жилището е декларирано като основно за данъчно задълженото лице, поради което на основание чл.25 от ЗМДТ данъкът се дължи в размер на 50%, което е взето предвид

при изчисляване на окончателния размер от 36,71лв. за всяка от процесните от 2015г. до 2019г. или общо 244,71лв. ДНИ за 1/3 собственост върху апартамента. ТБО е изчислена отново върху 1/3 от цялата данъчна оценка на апартамента (стр. 8 и сл. от АУЗД) и заедно с лихвите за периода 2015г. – 2019г. възлиза на 418,95лв.

Жалбоподателят оспорва бланкетно и неоснователно направените изчисления от стр.7 до стр.12. Нито в жалбата, нито в о.с.з. е направил искане за назначаване на експертиза за преизчисляване на дължимите ДНИ и ТБ с лихви, като съдът не е имал съмнения, за да е нужно да назначи служебна такава. Обстоятелството, че жилището е декларирано като основно по чл.25 от ЗМДТ ползва Г., защото данъкът му е намален на 50% от дължимия 100% за 1/3 ид. ч. от целия апартамент и не е причина за назначаване на служебна експертиза.

Спазен е срокът по чл.109, ал.1 от ДОПК. Подаването на декларацията по чл.14 от ЗМДТ от другия съсобственик Г. В. В. и изчисляването на данъка въз основа на декларираните от нея данни не е в нарушение на закона, тъй като към датите на възникване на задълженията за доброволно плащане през отделните години, чл.14, ал.5 от ЗМДТ (изм. ДВ. бр.98 от 14 Декември 2010г.) постановява, че подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели. Към датата на издаване на АУЗД е променен само номерът на алинеята 7, като съдържанието е запазено. Не липсва индивидуализация на имота в оспорения акт, както смята жалбоподателят. Имотът е посочен по вид, адрес, площ, номер на данъчна партида.

Жалбата следва да се отхвърли като неоснователна, а на ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78, ал.8 от ГПК, вр. С чл.144 АПК в размер на 100 /сто/ лева.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, III-то Административно отделение, 11-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на П. Г. Г. срещу Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК №5423/ДЦС20 –ГР94-2624/20 от 18.12.2020г., издаден от ст. инспектор в отдел ОП С./Т., Дирекция ОП при СО, потвърден с Решение №СДФ21-РД28-66/10.03.2021г. на Директора на Дирекция „ОП“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при СО.

ОСЪЖДА П. Г. Г. да плати на Столична община юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението на основание чл.160, ал.7 от ДОПК е окончателно.

СЪДИЯ: